

НУЛЬОВИЙ РИЗИК – ЦЕ НЕ РИЗИК

Муха М. М.

Науковий керівник: Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Ризики, ризик-менеджмент – невід’ємна частина будь-якої підприємницької діяльності [1]. Тому проблема уточнення, поглиблення розуміння цих понять й їх взаємозв’язку завжди актуальна.

Метою даної доповіді стало звернення уваги на деякі неточності і навіть помилки у розумінні і трактуванні ризиків.

Однією з таких помилок, на думку авторів, є використання серед видів ризиків так званого «нульового ризику».

При цьому автор повністю згодний з назвою таких основних угруповань ризиків, як економічні, інженерні, адміністративні, виробничі. Значне розповсюдження отримала й така група ризиків як ризики напрямку економічної діяльності:

Внутрішні ризики – це ризики витрат: ризик витрат на оренду; ризик витрат на сировину; ризик витрат на заробітну плату та інші.

Змішані ризики – це ризики результатів економічної діяльності: ризик обсягу виробництва; ризик обсягу прибутку; ризик рентабельності та інші.

Зовнішні ризики – це ризики зовнішніх чинників: ризик інформації; ризик політичної ситуації; ризик виконання поставок та інші.

Ризики диференціюють і ще більш детально. Так, внутрішній ризик поділяють, крім розглянутого раніше, на такі п'ять видів [2]:

- нульовий,
- мінімальний,
- підвищений,
- критичний,
- неприпустимий.

У авторів доповіді відсутнє негативне відношення відносно й таких видів ризиків за виключенням одного – поняття «нульовий ризик». У [2] він трактується так: «Нульовий ризик - гарантує отримання всього валового доходу (виручки від продажу продукції), всього планового прибутку». Тобто, нульовий ризик трактується як строго визначена величина події – у даному випадку – строго визначена величина виручки від продажу продукції, тобто, як повна відсутність коливань цієї величини.

Однак, з теорії ризиків відоме, що буд-який ризик – це є обов’язкова єдність, синтез двох елементів будь-якої події (явища): коливання, невизначеність величини і визначеність типу події. Інші співвідношення (визначеність величини і невизначеність типу події; визначеність величини і визначеність типу події; невизначеність величини і невизначеність типу події) – не є ризиком.

Нульовий ризик й трактується у літературі як співвідношення визначеності величини і визначеності типу події. Саме це суперечить дефініції

ризик.

Висновок. Тому на думку авторів нульовий ризик – це не ризик, а повна визначеність величини і типу події (явища). Даний висновок сприятиме більш глибокому розумінню ризику і відповідне підвищенню ефективності ризик-менеджменту і підприємництва у цілому.

Література:

1. Сутність і зміст ризиків у підприємницькій діяльності. URL: <https://buklib.net/books/> (дата звернення: 05.03.2023).

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА ТА ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ

Небожина А.А.

*Науковий керівник: Литвинов А.І., д.е.н., професор,
Державний біотехнологічний університет*

За своєю суттю підприємство є одиницею господарювання, яка виробляє певні товари або послуги. Необхідною умовою для функціонування підприємства в довгостроковому плані є отримання прибутку. А отже, продукція підприємства має користуватись на ринку попитом та мати конкурентну ціну.

Ведення підприємством діяльності пов'язано із несенням витрат. Витрати при цьому можуть носити капітальний або поточний характер[1,2]. Цей характер визначається проміжком часу, протягом якого відбувається перенесення витрат на вартість продукції або послуги підприємства. Капітальні витрати також називають інвестиціями. За їх рахунок формують капітал підприємства. Втім, у правовому полі існує деяка неоднозначність щодо категорій інвестицій[3].

В частині поточних витрат, головними джерелами їх фінансування є виручка та короткострокові банківські кредити. Особливо часто потреба у залученні короткострокового банківського кредиту виникає у підприємств, які мають нерівномірний характер виробництва. Це може бути пов'язане із сезонністю. Як, наприклад, в аграрній галузі. Або із іншими причинами.

Що стосується капіталу підприємства, то він є необхідною умовою для його створення та функціонування. Адже за рахунок капіталу відбувається формування основних засобів підприємства: земельних ділянок, приміщень де ведеться діяльність, обладнання та устаткування, інших активів.

Головною характерною рисою капітальних витрат є те, що вони переносять свою вартість на продукцію підприємства поступово, протягом декількох виробничих циклів.

Фінансування капітальних витрат здійснюється за рахунок коштів власників підприємства на етапі його створення. Протягом діяльності підприємства можуть залучатись додаткові інвестиції. Їх джерелами можуть бути внески власників підприємства, а також інші залучення: довгострокові